

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΒΑΛΙΑΝΟΣ

Ἀρχομένης τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἠγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἐν Λονδίῳ ὁμογενοῦς Παναγῆ Βαλιάνου. Συγχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν λυπηρὰν εἰδήσιν τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Κεφαλληνοῦ ἔφθασεν εἰς ἡμᾶς ἡ τελευταία θέλησίς του ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδιαίτεράν του Πατρίδα.

Κληροδότημα πεντακοσίων χιλιάδων λιρῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Κεφαλληνίαν εἶναι γενναιοδωρία δυνάμεθα εἰπεῖν καταπληκτικῆ, καίτοι ἀποτελεῖ μέρος μεγάλης, ὑπερόγκου περιουσίας. Ἄλλ' ὑπεράνω αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν οἱ ὅποιοι προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν, εἶναι τὸ πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν φιλόστοργον αἰσθημα τοῦ διαθέτου τὸ ὅποιον καθιστᾷ καθολικὴν καὶ ζωηρὰν τὴν συγκίνησιν.

Μακρὰν, εἰς τὴν ξένην, ἀκαταπονήτως ἐργασθεῖς, σωρεύσας θησαυροὺς ἐπὶ θησαυρῶν, ἔδειξε διὰ τῆς διαθήκης του, ὅτι εἰς ὄλην τὴν τύρβην τῶν χρηματιστηρίων καὶ τῶν ἐπιχειρήσεών, εἰς τὴν ἰσόδιον πάλιν πρὸς κατάκτησιν μυθώδους περιουσίας δὲν ἐσβέσθη τοῦ πατρισμοῦ τὸ αἰσθημα καὶ ποτὲ δὲν ἐλησμόνησε τῆς γεννήσεώς του τὴν γῆν, δι' ἣν προώρισε σημαντικὴν μερίδα ἐκ τῶν καρπῶν τῆς μεγαλοφυοῦς ἐπιχειρηματικότητός του.

Ἄγνοοῦμεν εἰσέτι τὰ καθέκαστα τῆς διαθήκης τοῦ μεγατίμου ἀνδρὸς καθὼς καὶ τὸν ἀκριβῆ προωρισμὸν τοῦ κολοσσαίου ποσοῦ τὸ ὅποιον κληροδοτεῖται εἰς τὴν Κεφαλληνίαν. Ὅπως ὅποτε τοῦτο ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ θὰ διατεθῆ, δι' ἔργα βεβαίως κοινωφελῆ καὶ φιλανθρωπικά.

Παρόμοιαι μεγαλοδωρίαὶ δὲν εἶναι φαινόμενον σύνηθες. Ἡ δὲ Κεφαλληνία τυχοῦσα τοιαύτης, θὰ ἔχη ἀφορμὴν νὰ διατηρῆ διὰ παντός ἀνάμνησιν θερμῶς εὐγνωμόνα πρὸς τὸν εὐεργέτην αὐτῆς.

Ἡ ἀνακούφισις τῆς ὁποίας θὰ γενῆ πρόξενος ἐν τῇ οἰκονομικῇ καχεξίᾳ τοῦ τόπου, ὡς καὶ αἱ εὐλογίαι κοινωνίας ἐν ἣ θὰ ἐπιδεικνύωνται εἰς τὸ μέλλον, ἔργα ἢ ἰδρύματα κοινῆς ὠφελείας, θὰ ἦναι αἰώνιον θυμίαμα εἰς τὴν μνήμην ἀνδρὸς ἐξαιρέτως εὐεργετικοῦ καὶ φιλοπάτριδος.

**Ὁ Γράνης καὶ ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε καὶ ἀπορεῖς.**

Γ. — Θνητῶν εὐδαιμονέστατε τρέξε νὰ σ' ἀγκαλιάσω καὶ τὰ ἑκατομμύρια μπροστά σου ν' ἀραδιάσω. Χόρτασε νὰ μὴν κλαίεσαι κλαψιάρη Κεφαλλῆνα· κελύμπησε στὰ τάλαρα, βουτίξου στὴ στερλίνα. Χρυσῆ βροχὴ ὁ οὐρανὸς ρίχνει στὰ χῶματά σου, ἀνάκτορα σου κτίζονται γιὰ τὰ γεράματά σου· ἀνάκτορα καὶ θάλαμοι καὶ μέγαρα ἡλύσια θὰ γίνουν γιὰ τὰ τέκνα σου τὰ νόθα καὶ τὰ γνήσια· ἐσύ 'σαι πλέον βασιλεὺς τῆς οἰκουμένης πάσης, π' ἀφ' τῆ στιγμῆ ποῦ γεννηθῆς ὡς ὅτου νὰ γηράσῃς, ἄλλοι γιὰ σέ θὰ μεριμνοῦν καὶ ἄλλοι θὰ σέ προσέχουν καὶ ἀντίς γιὰ χωροφύλακες ἢ λίρες θὰ σέ τρέχουν.

Πίσω γυρῖζει ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῆς ἱστορίας, ἡμέρας νὰ διέλθωμεν μυθώδους εὐμαρείας. Ὡ Κεφαλλῆνες κλαύσατε τοῦ τόπου τὸν σωτήρα ποῦ πλέον σὰς ἀπήλλαξε καὶ ἀπὸ τὸν ψεκαστήρα καὶ ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα βάσανα τοῦ βαντισμοῦ τὰ μύρια. Ὡ Κεφαλλῆνες ἔλθωμεν εἰς τὰ ἑκατομμύρια καὶ ὁ καθένας ἐξ ἡμῶν ἰεὶς ἀπ' ἀφ' ἑσέρος πῶς νὰ τὰ διαθέσωμεν καλλίτερον συμφέροι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔΣ441430058

Κι' άφου κουβέντα γίνεται σέ δρόμους και καντούνια,
 πώς πρέπει νά διατεθούν αυτά τά μιλιούνια·
 κι' άφου προθύμως είνουνε οι τόσοι κληρονόμοι
 τή σεβκατή τους γνώμη,
 πρέπει κι' έμεις, μωρέ Μαρῆ, γι' αυτά νά συζητήσουμε
 και πόδι νά πατήσουμε
 πώς είν ανάγκη νά χτιστούν όκτώ φρενοκομεία
 γι' αυτούς που τώρα συζητούν γιά τήν κληρονομία.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΖΙΖΑΝΙΩΝ

Μ. — Αιώνια του ή μνήμη του άνδρός του θαυμασίου
 του και εις χουσον μεγάλου και εις άρετας πλουσίου.
 Αιώνια του ή μνήμη του ανθρώπου του μεγάλου
 του μεχθήσαντες στον κόσμον προς παρηγοριαν άλλου.

Κεφαλλῆνες γονατίστε
 και με δάκρυα πικρό
 όλοι σήμερα βραγίστε
 του Βαλιάνου τό νεκρό.
 "Όλοι κλάψετε τον άνδρα που εις δόξας και τιμάς
 δεν απέβλεψε ποτέ του παρα μόνον εις ήμας!

Γ. — Και τώρα πλέον, βρε Μαρῆ, σπογγίζοντας τό δάκρυ,
 είναι καιρός τή φτώχεια μας νά βάλλουμε στην άκρη·
 και σάσιν πέροντες κι' έμεις επιφανών κυριών,
 ως ελθωμεν στο ζήτημα των εκατομμυριών·
 κι' από τά τώρα και μπροστά όσάκις κουβεντιάζουμε,
 μόνον γιά αυτά θά μου μιλής και σκέψεις θ' ανταλλάζουμε.

Δεν ειμ' ό Γιάννης ό παλιός; δεν ειμαι Γιάννης πλέον
 δια τον έπιούσιον νιχθημερόν παλαιών;
 δεν ειμ' ό Γιάννης, βρε Μαρῆ ό άνθρωπος του δρόμου·
 ειμ' ένας Γιάννης νευωτῆ με πόζαν κληρονόμου.
 Δεν θέλω πιά νά μου μιλής γιά τιποτένια πράγματα·
 θά συζητούμε στο έξῆς μόνον γιά συναλλάγματα.
 Δεν ειμ' ό Γιάννης, βρε Μαρῆ, ό τέως ψωμοζήτηης,
 ειμ' άλλος Γιάννης τυχερός και μέλλον τραπεζίτης
 π' όταν μιὰ μέρα βαρεθῆς Ζιζάνιο νά γράφης,
 σέ πέρνω στο γραφείο μου και γίνεσαι σαράφης.

Πέρασε πλέον ό καιρός π' άφ' τῆ στενεχωρία μας·
 εδώναμε στη σάτυρα τήν καθεμιὰ κυρία μας,
 και διαρκώς εκόβαμε ή δυό βρωμοφαλλίδες
 πότε γιά τις άφρόπλιστες και πότε γιά τις γλίδες.
 Πώρα κι' έμεις, μωρέ Μαρῆ, γινήχαμε μεγάλοι
 τώρα κι' έμεις πλουτίσαμε πι' ή θέσις μας είν' άλλη

κι' αντί νά κατακρίνωμεν τά λάθη των θηλέων μας
 θά συζητώμεν σοβαρώς επί των κεφαλαίων μας.

Ποιός τό πιστεύε ποτέ του· ποιός στο νόου του νάν τό βάλῃ
 πώς εφέτο στην πατρίδα θάρτη τέτοιο καρναβάλι·
 ποιός επίστεινε νά πέῃ στους γενναίους Κεφαλλῆνες
 κρυφτεί από στερλίτες!
 Ποιός επίστεινε νά γίνῃ, ένα τέτοιο κομητάο
 από τάλαρα και λίρες που νά μὴν τους βροίχης πάτα;
 ποιός επίστεινε μιὰ μέρα πώς θάρχόντανε σ' ήμας;
 οι αφάνταστοι εκείνοι θησαυροί τῆς Χαλιμας!

Ποιός ποτέ νά περιμένη,
 ή φτώχη Κεφαλωνιά
 που κατάμαυρα ντυμένη
 εζήτσουσε διακονιά

πώς μιὰ μέρα θά ξυπνήσῃ κι' ανακούφιση θά ιδῆ,
 από ένα τῆς γενναίο και φιλόστοργο παιδι.

Καμπάνες που σημαίνεται με χτύποι λυπημένο
 έβανε μυριαγάπητο Βαλιάνο πεθαμένο,
 βαρίστε και χαρμόσυνα γιά τήν ψυχή εκείνη
 που και ψηλά στον ουρανό θά μείνῃ
 κι' εδῶ στον κόσμο π' άξασφα ή λάμψη τῆς εσχῆς,
 ποτέ δεν θά πεθάνῃ.

Μ. — Τά μαύρα του θανάτου τά τραγυδία,
 Λειβαθινές παιδούλες νάν του ψάλλετε
 κι' από τ' άγνά του κάμπου σας λουλούδια
 στεφάνι πλέξετε του νάν τό βάλετε
 στο μνήμα, που θάνατα θά μείνῃ
 γιά τά καλά που σήμερα σας είνε.
 Αφ' τῆν ψηλή του Αίνου τῆν κορφή
 σηκώνετ' ένα γέφι κι' ανεβαίνει
 είν' ή εσχῆ που τόσοι άδελφοί
 στον ουρανό τῆ στέρνουν ενωμένοι
 Λοφῆ λειψνωμοσύνης είν' άπέλειωτη εσχῆ,
 γιά τῆ χρυσῆ του ευεργέτου μας ψυχή.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Γ. — Δεν άμολώθῃ, βρε Μαρῆ, γάρ τῆ πῶς θά βρεθούσε
 γιά τῆ εκατομμύρια πῶς νά διατεθούσε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΥΠΟΧΡΩΜΑΤΩΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
 ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ Π. ΗΤΟΛΛΥΣ

μ' ἂν πρόκειται γὰρ βεβαίως νὰ γίνουν μπανκροντές, πόσοι ποῦ θὰ μᾶς ἐβόουε πῶς εἶναι πατριώτες! Κουνοῦπι θὰ μᾶς γένεται καθένας παρανόμος, καὶ θὰ γυρεύη μερτικό καθὸ συγχληρονόμος.

Διανομὴ κι' ἂν ἔχουμε, ἀλλοίμονον σ' ἐμένα! ἔλημερίς θὰ μπαίνουνε βαπόρια φερτωμένα! Καὶ τέλος πάντων, βρε Μαρή, δὲν εἶναι δυσκολία νὰ βλέπης νὰ μᾶς ἐρχῶνται κι' ἀπὸ τὴν Αὐστραλία καὶ μέτ' ἀπὸ τὰ ἔγκατα τοῦ Μεξικου ἀκόμη, κάθε λογῆς βρωμόδρατσες πῶς εἶναι κληρονόμοι!

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ βάλουμε, Μαρή, τὰ δυνατά μας νὰ μὴν καταπατήσουνε τὰ δικαιώματά μας ἀνθρώποι ποῦ δὲν εἴδωσαν πῶς εἶναι Κεφαλλῆνες παρὰ μονάχα ἀήμερα πώπῃσαν ἢ στερλίνες. Γι' αὐτὸ ἐνέργησε, Μαρή, κι' ὕψωσε τὴ φωνή σου, στάσιμον νὰ κηρύξωμεν τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου.

Ποῦ φοβοῦμαι, βρε Μαρή, στοῦ Αἰνὸς μας τὴ βάχη πῶς μερμελέχι θὰ βρεθῆ ποῦ μετρημούς δὲν θάχη γι' αὐτὸ προτείνω νὰ κοπῆ κάθε συγκοινωνία νὰ μείνουμε μοιάχοι μας οἱ ἐν Κεφαλληνία ἢ νὰ διακηρύξουμε πῶς ἔχουμε χολέρα νὰ μὴν τολμάη νάρχεται κανένας ἐδῶ πέρα.

Μ. — Γιὰ φαντάσου, γιὰ φαντάσου, ἡ γωνία τῶν ἀπόρων ἢ τελείως ξηρανθεῖσα ὑπὸ τῶν περονοσπόρων καὶ παντοῦω συμφορῶν νὰ κοντεῖν νὰ βουλιάξῃ μὲ τὸ βάρος τῶν λιρῶν; Φυγετε χωραὶ φροντίδες, αὔριε πάθη φεθερά νὰ ζυπνάω κληρονόμος εἶν' ἡ μόνη μου χαρά!

Γιὰ φαντάσου κάθε κόντε ποῦ μὲ τσαμπουρα ἐζῶσε καὶ τῆς δόξης του τὰ βούχα ξαχμισμένα τὰ φοροῦσε κι' οὔτε μὴν ἐλπίδα νάχη μὲ προικὸ νὰ μπαλωθῆ, θησαυρῶν ἀνεξαντλήτων κληρονόμος νὰ βρεθῆ;

Γιὰ φαντάσου, μωρὲ Γιάννη, πῶς κι' ὁ Γιάννης ὁ Ἀνιάς, εἶν' κι' αὐτὸς μεριδειούχος τῆς τρανῆς κληρονομιάς;

Γιὰ φαντάσου κι' οἱ Κολόμπι ποῦ δὲν εἶχανε τσαρούχι, ἀπὸ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη νὰν ἐκατομμυριούχοι;

Μιὰ στὸ φῶρο νὰ πουλεύνε μὲ τὴ φέτα τὰ πεπόνια, μιὰ νὰ βγαίνουν νὰ βωτοῦνε πόσο πᾶνε τὰ κουπόνια;

Γιὰ φαντάσου μὲς τὴν ὥρα ποῦ τοὺς ἀπειλοῦσε τρέλλα νὰ φορέσουνε καὶ πάλι τὰ τσιλίντρα τὰ καπέλα;

Τὶ ἔργα ποῦ θὰ γίνουνε στὸν τόπο μας σπουδαῖα!

Γ. — Ὅλοι γυρεύουνε, Μαρή, νὰ δώσουνε ἰδέα καὶ γινῶμε φέρνον ἀπειρες γιὰ τὴν κληρονομία.

Μ. — Ὁ Μιχαλάκης ὁ Ζερβὸς δὲν ἔφερε καμμία!

Γ. — Ἄλλοι προτείνουν τὰ νερά τῆς Ἀκωλῆς νὰ μπάσουμε, κι' ἄλλοι, ὀρθῶς σκεπτόμενοι, λένε νὰν τὰ μοιρασούμε.

Ἄλλος προτείνει, βρε Μαρή, γι' αὐτὰ τὰ κολονάτα, νὰ μὴ μᾶς γίνῃ μοιρασιά, παρὰ νὰ κάμωμ' ἐκκλησιά νὰ κατεβῆ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὰ Βαρτσαμάτα κι' ἄλλοι πολλοὶ ἐκφράζονται ἀφ' τὴν κληρονομία πῶς ἔπρεπε νὰ γίνουνε καὶ δυὸ βρεφοκομεῖα νὰ βγοῦμ' ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῆς γέννας τὰ μεγάλα ποῦ θέλουμε γιὰ σπάργανα γιὰ βέργες καὶ γιὰ γάλα.

Κι' εἶπα κι' ἐγὼ, μωρὲ Μαρή, τὴν ἰδική μου γνώμη τοὺς εἶπα κάμετ' ἐκκλησιές, παλλάτσια μαρμαρένια, κάμετε σιδηρόδρομους ἂν θέλετε ἀκόμη μεγάρι σῦρτε πιάσετε τὸν Πάπ' ἀπὸ τὰ γένια, ἀλλὰ κάνεις, μωρὲ παιδιὰ, ἰδέα νὰ μὴ δώση, πῶς πρέπει καὶ τοῦ Κούταβου τὸ ἔργον νὰ τελειώση, γιατί μπορεῖ νὰ φχωθοῦν ὅλες μας ἢ στερλίνες καὶ νὰ μᾶς πῶν στὸ ὕστερα πῶς λείπουνε σωληγές!

Μ. — Κεφαλωνιά μεγάθυμη ἀνοιξε τὴν καρδιά σου κι' εἰχή σου ἔτσι νὰ φερθοῦν καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ σου. Κεφαλωνιά μεγάθυμη κι' ἀγαπημένη μάνα σήμανε θάνατο πικρὸ μὲ θλιβερὴ καμπάνα, ἀλλὰ καὶ σάλπισμα γλυκὸ παγκόσμιο νὰ κάνης ὅλοι νὰ σὲ θαυμάσουνε γιὰ τὰ παιδιὰ ποῦ βγάνεις.

Κεφαλωνίτες κλάψατε τὸν ἀδελφὸ ποῦ πάει; τὸν ἀδελφὸ ποῦ εἰδεῖε πῶς ξέρει ν' ἀγαπάη καὶ τ' ἀδελφάκια τ' ἀρσανά καὶ τὴ μαγουλά τὴ φτωχή, καὶ δεηθῆτε στο Θεὸ γι' αὐτὴν τὴν ἄγια ψυχὴ!

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα.

Παρακαλώ όπως ευαρεστούμενοι καταχωρίσητε εν τῷ « Ζιζανίῳ » τὴν βραχυτάτην μου ἀπάντησιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Δ. Καρούσου ἐν τῇ Ἐφημερίδι Ἀργοστολίου δημοσιευθέντα ὑπὸ τὸν καθολικὸν τίτλον « Ἐπισκοπικὰ Κεφαλληνίας » ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἀποστόλους.

Ἀληθῶς οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ λοιποὶ Κοινωνοὶ τῆς Ἀποστολικῆς ἐταιρείας ἐπορεύθησαν εἰς πολλὰς τῶν εἰδωλολατρῶν χώρας, ἵνα τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξωσι καὶ τὰ πράγματα πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας ρυθμίσωσι καὶ τὰς ἐριδας μεταξὺ τῶν διχογνωμονούντων κατασβέσωσι, διὰ τὸ μόνον αἴτιον, ὅτι εἰς τοὺς ξένους ἐκείνους τόπους τῶν ἀγρίων καὶ ἀπίστων οὐδεὶς τότε ὑπῆρχε χριστιανὸς κήρυξ, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸν αὐτόχθονα τὸ κήρυγμα διαπιστεύσωσι καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνατιθῶσιν. Ἡ Κεφαλληνία ὅμως, ἧς οἱ κάτοικοι οὔτε εἰδωλολάτραι εἰσίν, οὔτε ἄγριοι, οὔτε ἄπιστοι, παράγει ἄνδρας καταλλήλους νὰ διορισθῶσιν ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, τῷ Κυρίῳ διακονοῦντας, τὰ ἀπολωλότα περισυνάγοντας καὶ πάντα καθόλου δρῶντας, μὴ ὅλως ἰδίως ὑπὲρ τῶν παλαιῶν συνηθειῶν μαχομένους εἰς ἃς ὁ Θεὸς οὐδεμίαν ὑπόσχεσιν αἰωνιότητος ἔδωκε, μήτε μόνον φρουροῦντας τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν, μήτε χρωμένους ἰωμένοις καὶ ἀνωφελέσιν ὄπλοις κατὰ τῶν σφαλμάτων τῶν τεθνεώτων, ἀδιαφοροῦντας πρὸς τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν τῶν ζώντων, μήτε ἐγκεκλεισμένους ὄντας ἐντὸς τοῦ κελίου τῶν ἐν χερσὶ διὰ παντὸς ἔχοντας τὴν βόδιον σφαιριδίῳ ἄλυσιν (rosarium ἢ pater noster, μήτε εἰς πανηγύρεις περιτρέχοντας, ὅπερ λίαν ἀναξιοπρεπές, καὶ περιφερομένους, καὶ ἱκανοὺς οὐ μόνον τὴν νῆσον νὰ διοικήσωσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους τόπους ἔχει ἱεραποστόλους νὰ πέμψῃ.

Περὶ τὴν ἄρα καθίσταται ἡ ἀποστολὴ ξένων ἐκκλησιαστικῶν διοικητῶν ἀφοῦ, λέγω, οἱ Κεφαλλῆνες δὲν εὐρίσκονται ἐν τῇ προχριστιανικῇ γενεᾷ, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ῥοπήν τῆς καὶ ἐν παντὶ τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει ἐπικρατούσης φαυλοτάτης καὶ ἐπιζημίου Πολιτικῆς καὶ τῆς ἰσχυροῦσης ὀλεθρίου Βουλευτοκρατίας.

Ὅπως ὑμέτερος

ΓΕΡ. Β. ΠΙΝΙΑΤΩΡΟΣ.

Στέφανα γιὰ γάμους καὶ βαπτιστικά,
ἔξοχα καπέλα εὐρωπαϊκά
φάσες γιὰ τὸ κάθε ντιστεγκὲ κορμάκι,
μοναχὰ θὰ βρῆτε μὲς τοῦ Βαλσαμάκη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνέγνωμεν εἰς τὸ « Ἐμπρός » τῶν Ἀθηνῶν τῆς 16ης ὅτι ἀντηλλάγησαν σκέψεις ἐν ὑπουργικῷ συμβούλιῳ νὰ ζητηθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς δάνειον τὰ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν κληροδότημα τοῦ Βαλιάνου, διὰ τὴν Ἐθνικὸν στέλον.

Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἀστείεῖται ὁ κ. συντάκτης καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος σιωπῶμεν

— Ὁ δῆμαρχος Κρανίων ἅμα τῇ θλιβερᾷ, εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ μεγατίμου συμπελίτου μας Βαλιάνου προσεκάλεσεν εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον παμψηφεί ἀπεφάτισεν νὰ ἐκφρασθῶσιν τὰ συλλυπητήρια ἐκ μέρους τοῦ δήμου Κρανίων πρὸς τὴν οἰκογένειαν· νὰ κατατεθῆ πολῦτιμος στέφανος καὶ νὰ γίνῃ μέγα μνημόσυνον ἐν ὁρισθησομένῃ ἡμέρᾳ.

— Ὅμοιον περίπου ψήφισμα ἐξέδοτο καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐργατικῷ συνδέσμου « Ἀλληλοβοήθεια ».

— Ἐν συννενοήσει μετὰ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου ἐτηλεγράφησεν ὁ κ. δήμαρχος εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάνας, ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου τῆς Κεφαλληνίας εἶναι ὅπως μεταφερθῆ ἐνταῦθα πρὸς ταφὴν ὁ νεκρὸς τοῦ μεγάλου ἡμῶν εὐεργέτου.

Μέχρις ὅμως τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδεμία ἐλήφθη ἀπάντησις ἐκ Λοιδίνου.

— Κατ' αὐτὰς ἀφίκετο ἐκ Γαλλίας ὁ συμπαθὴς νέος κ. Παναγῆς Η. Φραγκόπουλος λαβὼν τὸ δίπλωμα τοῦ ἱατροῦ ἐκ τῆς σχολῆς τῶν Λυῶν. Συγχαίροντες ἐκ καρδίας τὸν νεαρὸν διδάκτορα εὐχόμεθα αὐτῷ πρόοδον ἐν τῷ ἐξαιρέτῳ σταδίῳ του.

— Ἐτελέσθησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου κ. Σπυριδῶνος Βρετοῦ ἐμπορομεσίτου μετὰ τῆς σεμνοπρεποῦς δεσποινίδος Εὐαγγελίνης Στίβα. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ὄρισθη διὰ τὴν μεθαύριον Δευτέραν ἡ εὐεργετικὴ παράστασις διὰ τὸν ἰθροποιὸν Ἰταλὸν τὸν πολεμήσαντα εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γαριβάλδη. Εἶναι πολὺ δίκαιον νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ τὸ κοινόν.

ΙΧΘΥΟΚΟΛΛΑ ΑΡΙΣΤΗ !

Γίνεται γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι εἰς τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ τῆς Κεφαλληνίας Ἐργοστάσιον τῶν κ.κ. Σαμουτ καὶ Μπαλέστρα, κατασκευάζεται, ὑπὸ Εὐρωπαϊῶν τεχνιτῶν ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος, ἰχθυόκολλα ἀρίστης ποιότητος, πλεονεκτεῖ δὲ, ὡς ἐκ τοῦ ξηροῦ κλίματος, ὄλων τῶν ἄλλων. Καὶ πωλεῖται χονδρικῶς εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς καὶ μὲ πᾶσαν ἐφικτὴν εὐκολίαν τοῖς ἐμπόροις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Τῆς ΠΟΛΕΩΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΡ. ΒΙΖΑΝΙΟΥ,
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ